

Utorok veľkého týždňa

Jn 13,21-33.36-38

Ježiš a tí, ktorí ho zrádzajú

Poukázat', že zrada bola je a bude nebezpečenstvom v každodennom živote¹

Najväčšou bolesťou matky, otca, je zrada ich vlastných detí. Najväčšou bolesťou, bratia a sestry, je zrada najbližších: rodiny, priateľov, kolegov...

Najviac trpia deti, ktoré boli zradené vlastnými rodičmi. Zrada, toto slovo rezonuje takmer v každej myšlienke dnešného evanjelia.

Ježiš povedal: „**Veru hovorím vám, jeden z vás ma zradí**“ (Jn 13,21). A Petra na konci perikopy napomína: „**...nezaspieva kohút, kým ma tri razy nezaprieš**“ (Jn 13,38).

Zrada je porušením zmluvy medzi dvomi rovnocennými partnermi. Je to náhle a nešťastie navodzujúce porušenie dohodnutých pravidiel.

Sväté písmo je celé veľkou zmluvou medzi Bohom a človekom. V celej histórii Starého zákona, správnejší by bol preklad „starej zmluvy“, išlo vždy o dodržiavanie zmluvy medzi Bohom a človekom. Tou prvou zmluvou bola dohoda medzi Abrahámom a Bohom. Abrahámovi potomci sa všetci zaviazali dodržiavať Pánov zákon a Boh sa im zaviazal pomáhať a starať sa o nich až do skončenia sveta. Ľudia sa však tejto zmluve spreneverili a stále Boha zrádzali. Či už modloslužbou, cudzoložstvom, vzájomnou nenávisťou, stále sa spreneverovali dohode s Pánom. Preto sa potom začalo židovskému národu vodiť veľmi zle. Nastalo preň čierne obdobie – nastala noc.

Boh však nezabudol na svoju časť zmluvy a prisľúbil im a cez židovský národ nám všetkým - Spasiteľa. Nieкого, kto vyvedie ľudí z tejto tmy. Boh svoj sľub splnil a ľuďom poslal Syna – svetlo do tmy. Preto o ňom mohol evanjelista Ján povedať: „**svetlo vo tmách svieti, ale tmy ho neprijali**“ (Jn 1,5).

Tým svetlom, dodržanou zmluvou, bol a je Ježiš Kristus. Ale vidíme, že ľudstvo sa nezmenilo ani po tisícročnom čakaní na Spasiteľa. Ježiša opäť niekto zradza, dokonca najbolestivejšie, ako sa len dá. Zrádzajú ho jeho najbližší: Judáš a ešte v tú istú noc aj Peter. Čítame tiež, že Judáš „**...vzal smidku a hneď vyšiel von. A bola noc**“ (Jn 13,30) Zrada, bratia a sestry, je skutkom, ktorým človek upadá do tmy. Evanjelista Ján nám nepíše, že keď Judáš odišiel zradit' Ježiša bol už večer. Hovorí nám čosi iné. Píše doslova : „**A bola noc**“ (Jn 13,30). Pri stvorení sveta povedal Boh: „**Bud' svetlo, a bolo svetlo – deň prvý**“ (Ex 1,3). A tu človek zradza Boha „a bola noc“ – deň posledný. Zradou upadáme vždy do noci.

A čo je ešte horšie, naša zrada dokáže uvrhnúť do tmy i ďalších ľudí. Tak pre Judášovu zradu upadli do tmy i ostatní apoštoli a Peter Ježiša výslovne tri razy zaprel. Ešte v noci, ešte pred východom slnka. Tma zrady prešla z jedného človeka na druhého.

¹ Porov.: FARKAŠ, E.: Seminárna práca. Spišská Kapitula : 2004.

Naša zrada na komkoľvek spôsobuje strašné utrpenie. Najprv uvrhne do tmy nás, naše srdce, potom postupne rozšíri tmu na našich najbližších. Zrada plodí ďalšiu zradu a tá ďalšiu. Tak sa napokon stalo, že Judáš zradil najprv Ježišovo učenie a potom samotného Ježiša, ako posledné zrádca i vlastný život a končí samovraždou. Malým i veľkým zradám sa v živote nevyhneme, ale keď už k nim dôjde, zoberme si príklad z Petra. Po tom, ako zaprel svojho Majstra, horko sa rozplakal, oľutoval svoju zradu a vrátil sa k Ježišovi. A celý život sa snažil žiť podľa Ježišových slov a poslania, ktoré od neho dostal.

Na prvý pohľad je pre nás ťažké dopustiť sa takej zrady ako Judáš. Ale to ani nemusíme. Stačí, ak zákerne podvedieme rodičov, ak kvôli lepšiemu miestu v práci zradíme kolegu, ak pre svoje pohodlie nepomôžeme rodine... Stačí, ak nesplníme, čo sme sľúbili a plodíme zradu.

Je to ako tma a chlad, ktoré sa postupne vkrádajú do srdca detí a rodičov. Do srdca priateľov a kolegov, aby ich rozvrátili a urobili z priateľov nepriateľov. Zrada je najstaršou a najhoršou vlastnosťou ľudí. Od Adama po dnes na nás striehne a čaká na náš slabý moment, aby nás presvedčila, že tou najdôležitejšou osobou na svete je naše EGO. Nedajme sa ňou zviest' a zostaňme verní nášmu Pánovi a jeho učeniu všade, kde budeme, či už doma, alebo v práci.

Amen.